

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. czerwca 1902.

Treść: № 122. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, ustanawia się na rok 1902 wysokość opustu podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

122.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. czerwca 1902,

którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1902 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

W wykonaniu artykułów IV. aż do XI. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, postanawia się, że opust z podatku gruntowego na rok 1902 wynosić ma piętnaście procentów, a opust z podatku budynkowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z budynków wolnych od podatku — dwanaście i pół procentu.

Indywidualny rozkładniżenia podatków rzeczowych na rok 1902 uskuteczniiony będzie według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297.

Zniżka podatku zarobkowego powszechnego na rok 1902 wynosić ma 25 procentów tej kwoty, którą poszczególne kategorie zarobku, temu podatkowi podlegające, byłyby musiały według dawniejszych ustaw podatkowych za rok 1898 prawdopodobnie uiścić. Zniżkę tę wzięto już w rachubę przy ustanawianiu sumy ogólnej podatku zarobkowego na okres rozkładu 1902/1903, obliczonej w myśl §. 11go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, na 35,307.928 K 20 h.

Stoła opodatkowania przedsiębiorstw w §. 100, ustęp 1 i 5 ustawy powyższej określonych, które są obowiązane do składania rachunków publicznie, wynosić ma na rok 1902 dziesięć procentów od intraty opodatkowaniu podlegającej; o ile wzięcie na przepis na ten rok nastąpiło jeszcze według wyższej stopy podatkowej, odpisanie nadwyżki ma być uskutecznione z urzędu.

Böhm r. w.

